

יחן של אשה ומוח של גבר", כך היו מגדירים את דורית בייניש — לפני עידן הפמיניזם, כמובן. אין מילה רעה

בגלל השתתפותה כחברה בוועדת-החקירה בעניין צברה ושאתילה?

יודעי-דבר מספרים כי לשריר היתה סיבה יותר אישית. אומרים שהוא נעלב עמוקות מהתנגדותה של בייניש לת" מוך כשריר בעניין ויליאם נקש והסדרתו לצרפת. כאן, מספרים מקורות יודעי-דבר, קבור הכלב.

פרשת השב"כ גרמה בזמנו להטלת רפש בפניה היפות של הפרקליטה, כאשר הרב חיים דרוקמן רמז רמזיות גסות על יחסיה האישיים עם ראובן חזק, מפורשיה-שב"כ. פרקליטות-המדינה כינסה או כנסיה-רום, ופרקליט המדינה עמד לצידה ולצידן של שתי המושמות האחרות, יהודית קרפ ויהודית צור.

אין כל מחלוקת על כשרונה ומוחה המישפטי. אין גם מחלוקת על יופייה. מישפטנים רבים טוענים כי גרייס, מהסידרה פרקליטית אל"א, מזכירה את בייניש בהופעתה. מספרים כי היא ידעה לכבוש אף את ליבם של שופטי בית-המשפט העליון, הישג גדול כשי לעצמו.

כאשר מנסים להגיע מעבר לחיי צונית היפהפיה והקריירה, מתגנבות שמועות על כך שהפרקליטה המוכשרת לא אהבה סביבה מתחרים. מספרים על כמה אנשים מוכשרים כפי רקליטות שעזבו, מכיוון שלא הצליחו לעבוד יחד איתה. אבל לגברים יש תמיד בעיה לעבוד תחת שרביטה של אשה, ולקבל אותה כבוסית, מוסיפים המספרים. הם גם יודעים לומר כי באחרונה היתה בייניש קרובה במיוחד לפרקליט עוזי חסון, שהופיע איתה במישפטי-המחתרת, ולעדנה ארבל, מי שהיתה פרקליטת מחוז-המרכז, והיא כיום שופטת מחוזית.

בייניש שומרת על דיסטאנס, אומרים. היא תמיד מחושבת מאוד, קורקים טיט ובעלת קסם אישי רב, ה"עובד" על אנשים. יש בה תערובת מעניינת של חן נשי מאוד עם מה שקראו לפני התנועה הפמיניסטית. מוח גברי, מספרים. היא ידעה גם להתחנן לפני

מילים שאומרים עמיתים על דורית בייניש נשמעות מתוקות ומכבדים אותה. קשה מאוד למצוא מילה של ביקורת עליה. 23 שנים במשרד-המישפטים, משרד שיש בו אינטריגות ותחרותיות קשה, ואף מי לתזיקורת אחת — זה הישג נכבד ביותר לפרקליטת-המדינה החדשה.

הז הפעם הראשונה במדינה שאשה נבחרת לתפקיד פרקליטת-המדינה, למרות שאחוז הנשים בפרקליטות הוא יותר מ-80%, אמרה מישפטנית, הש" מחה על בחירתה של בייניש.

זה שנים אחדות היתה בייניש המרעמרת הקבועה לתפקידי-מפתח במיש"ר-המישפטים. כאשר מונה גבריאל כב לתפקיד שופט בית-המשפט העליון, דיברו בה נכבדות כממלאת-מקומו בתפקיד פרקליטת-המדינה. אבל יונה בלטמן זכה בתפקיד.

כאשר פרש יצחק זמיר מתפקיד היועץ המישפטי, קיוו שבייניש תתמנה במקומו. גם אז הכזיבו הפוליטיקאים, ומינו את יוסף חריש.

בספטמבר 1988, כאשר הודיע יונה בלטמן על פרישתו מתפקיד פרקליט המדינה, היה ברור לכולם כי הפעם תזכה בייניש בתפקיד. וכאשר השר אברהם שריר היסט ודחה, חתמו כל 200 פרקליטי-המדינה על מיכתב שדחק בשר למנותה. איש מכל הפרקליטים, עובדי-המדינה, לא יצא דופן.

שריר ניסה להשפיע על בלטמן להישאר בתפקידו עד אחרי הבחירות, ובייניש התחילה להתייאש.

יפהפיה וקריירה

לא ברור עד היום מה היה הרב שגרם לשר שריר להתנגד למינויה של בייניש. האם היתה זו השפעתן של מיפלגות-הימין, שזכרו לפרקליטה היפה את מישפט המחתרת היהודית, את העונשים החמורים שדרשה והשיגה, ואת התנגדותה הנמרצת להניחה? האם היה זה בגלל פרשת-השב"כ, או

מלכת השולג

ומה היה בליבה. אבל דורית בייניש לא היתה האחרית להגשת כיתביה-איי שום הללו, היתה זו רווקא פרקליטת-מחוז-המרכז ראו, שרה סירוטה, כיום השופטת המחוזית, שהגישה את מרבית כיתביה-אישום הללו, ואין צל של ספק שלא היתה כל השפעה על דורית בייניש.

מישפטנים מייחסים לבייניש זכויות רבות במילחמה לצדק ולשילטון-החוק, כאשר מילאה את תפקיד ראש-מחלקת-הבג"צים במישפטי-המישפטים. היא ידעה להילחם היטב בכל מיקרה שבו נראה לה כי מילחמתה צודקת, וידעה לשכנע את מוסדות-המדינה המעורבים לוותר, כאשר חשבה שהם טועים.

„זה מעין סס“
דורית בייניש נולדה בתל-אביב לפני 46 שנים למישפחה אמידה ותרבותית. דודה, משה רובה, הוא עורך-דין ותיק, העוסק במישפט האזרחי. למרות קירבתה למישפטנים, לא חשבה כלל ללכת לכיוון זה. להיפך, בראיון שנתנה לעיתון הארץ לפני **אילנה אלון** (המשך בעמוד 38)

שופטי בית-המשפט העליון, וגם לשכ"נע אותם בטיעון מישפטי מבריק.

לוידיס והיהלומים

למעריציה הגדולים ביותר של בייניש אין כמעט מילה טובה על בעלה, יחזקאל. הוא אדם תרבותי ורואה-מטיקה. הוא משתגע אחריה, וגורם שא אותה על כפיים. את הירח היה מוריד לה מהשמיים, אומרים, אבל כעורך-דין אין הוא נמנה עם העשירון הראשון.

לפני כמה שנים, כאשר התגלגלה בפרקליטות-המדינה שורה ארוכה של כיתבי-אישום נגד יהלומנים, בעיקבות פרשת גניבות היהלומים בנתב"ג, העיבירה חברת-הביטוח לוידיס הבריטית מיספר רב של תיקים למישרו של יחזקאל בייניש. עורכי-דין רבים הופיעו תעו מאוד מצד זה, בעיקר מפני שחברת רת לוידיס מיוצגת מזה שנים בישראל על-ידי מישרו של עורך-הדין אמנון גולדנברג. היו מי שקשרו זאת בתיקי וותה של חברת-הביטוח להגיע כאמי צעות הבעל אל אשתו. אך יודעי-דבר שנשאלו על-ידי העולם הזה אמרו: „איננו יודעים מה חשבה חברת לוידיס

הרב דרוקמן ופרקליטה בייניש במישפט המחתרת העמצה על רקע רומאנו